

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

P7_TA(2012)0503

Годишен доклад за 2011 г. относно правата на човека и демокрацията по света и политиката на ЕС в тази връзка**Резолюция на Европейския парламент от 13 декември 2012 г. относно годишния доклад за 2011 г. относно правата на човека и демокрацията по света и политиката на ЕС в тази връзка (2012/2145(INI))**

(2015/C 434/09)

Европейският парламент,

- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека, Европейската конвенция за защита на правата на човека, Хартата на основните права на Европейския съюз и други ключови международни договори и инструменти в областта на правата на човека,
- като взе предвид годишния доклад на ЕС за 2011 г. относно правата на човека и демокрацията по света, приет от Съвета по външни работи на 25 юни 2012 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 18 април 2012 г. относно годишния доклад относно правата на човека по света и политиката на Европейския съюз в тази област, включително последствията за стратегическата политика на ЕС в областта на правата на човека ⁽¹⁾,
- като взе предвид Стратегическата рамка и плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията (11855/2012), приети от Съвета по външни работи на 25 юни 2012 г.,
- като взе предвид Решение 2012/440/ОВППС на Съвета от 25 юли 2012 година за назначаване на специален представител на Европейския съюз за правата на човека,
- като взе предвид съвместното съобщение на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на Европейската комисия до Европейския парламент и до Съвета от 12 декември 2011 г., озаглавено „Правата на човека и демокрацията в основата на външните действия на ЕС — към по-ефективен подход“ (COM(2011)0886),
- като взе предвид насоките на Европейския съюз относно правата на човека,
- като взе предвид своята позиция от 8 юли 2010 г. ⁽²⁾ относно Европейската служба за външна дейност,
- като взе предвид Резолюция 65/276 от 3 май 2011 г. на Общото събрание на ООН относно участието на Европейския съюз в работата на Организацията на обединените нации,
- като взе предвид Декларацията на хилядолетието на Организацията на обединените нации от 8 септември 2000 г. (A/Res/55/2) и резолюциите, приети от Общото събрание на ООН,
- като взе предвид резолюцията си от 17 ноември 2011 г. относно подкрепа от страна на ЕС за Международния наказателен съд (МНС): отговор на предизвикателствата и превъзможване на трудностите ⁽³⁾, и резолюцията си от 19 май 2010 г. относно първата Конференция за преглед на Римския статут на МНС, състояла се в Кампала, Уганда от 31 май до 11 юни 2011 г. ⁽⁴⁾, както и ангажиментите, поети от ЕС по този повод ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2012)0126.⁽²⁾ ОВ С 351 Е, 2.12.2011 г., стр. 454.⁽³⁾ Приети текстове, P7_TA(2011)0507.⁽⁴⁾ ОВ С 161 Е, 31.5.2011 г., стр. 78.⁽⁵⁾ <http://www.icc-cpi.int/NR/rdonlyres/18B88265-BC63-4DFF-BE56-903F2062B797/0/RC9ENGFRASPA.pdf>

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

- като взе предвид Решение 2011/168/ОВППС на Съвета от 21 март 2011 г. относно Международния наказателен съд ⁽¹⁾ и преразгледания план за действие от 12 юли 2011 г. с последващи действия във връзка с решението на Съвета относно Международния наказателен съд,
- като взе предвид своята резолюция от 14 декември 2011 г. относно преразглеждането на европейската политика за съседство ⁽²⁾,
- като взе предвид съвместното съобщение на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на Комисията до Европейския съвет, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 8 март 2011 г., озаглавено „Партньорство за демокрация и споделен просперитет с Южното Средиземноморие“ (COM(2011)0200),
- като взе предвид съвместното съобщение на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на Комисията от 25 май 2011 г., озаглавено „Нов отговор на промените в съседните държави“ (COM(2011)0303),
- като взе предвид заключенията на Съвета по външни работи относно европейската политика за съседство, приети на 20 юни 2011 г. на неговото 3 101-во заседание,
- като взе предвид заключенията на Съвета по външни работи относно Европейския фонд за демокрация, приети на 1 декември 2011 г. на неговото 3130-то заседание, и Декларацията относно създаването на Европейски фонд за демокрация, по която беше постигнато споразумение от Комитета на постоянните представители (Корепер) на 15 декември 2011 г.,
- като взе предвид своята препоръка от 29 март 2012 г. към Съвета относно механизмите за възможното създаване на Европейски фонд за демокрация ⁽³⁾,
- като взе предвид резолюцията си от 7 юли 2011 г. относно външните политики на ЕС в полза на демократизацията ⁽⁴⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 25 октомври 2011 г., озаглавено „Обновена стратегия на ЕС за периода 2011 — 2014 г. за корпоративната социална отговорност“,
- като взе предвид своята препоръка към Съвета от 2 февруари 2012 г. относно последователна политика по отношение на авторитарните режими, спрямо които ЕС прилага ограничителни мерки, когато техните ръководители упражняват своите лични и търговски интереси в рамките на ЕС ⁽⁵⁾,
- като взе предвид Доклада на специалния докладчик на ООН от 16 май 2011 г. (A/HRC/17/27) относно насърчаването и защитата на правото на свобода на мнение и изразяване, който подчертава приложимостта на международните норми в областта на правата на човека и стандартите относно правото на свобода на мнението и изразяването в интернет като средство за комуникация,
- като взе предвид съобщението от 12 декември 2011 г. от члена на Комисията, отговарящ за програмата за цифровите технологии, относно стратегията „No Disconnect“,
- като взе предвид Доклада на специалния докладчик на ООН от 28 юли 2011 г. относно положението на защитниците на правата на човека (A/66/203),
- като взе предвид Резолюция (A/RES/65/206) на Общото събрание на ООН от 21 декември 2010 г. относно мораториума върху използването на смъртното наказание,
- като взе предвид Конвенцията против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание,

⁽¹⁾ ОВ L 76, 22.3.2011 г., стр. 56.

⁽²⁾ Приети текстове, P7_TA(2011)0576.

⁽³⁾ Приети текстове, P7_TA(2012)0113.

⁽⁴⁾ ОВ С 291 Е, 4.10.2011 г., стр. 171.

⁽⁵⁾ Приети текстове, P7_TA(2012)0018.

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

- като взе предвид своята резолюция от 11 септември 2012 г. относно предполагаемо използване на европейски държави от ЦРУ с цел транспортиране и незаконно задържане на затворници ⁽¹⁾,
- като взе предвид междинния доклад на специалния докладчик на ООН от 5 август 2011 г. относно изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, строгия тъмничен затвор, включително психиатричните клиники (A/66/268),
- като взе предвид Резолюции 1325, 1820, 1888, 1889 и 1960 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността,
- като взе предвид Доклада относно показателите на ЕС за цялостния подход за прилагане от страна на ЕС на Резолюции 1325 и 1820 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността, приет от Съвета на ЕС на 13 май 2011 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 1 декември 2011 г. относно общата политика за сигурност и отбрана,
- като взе предвид съобщението от Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 13 октомври 2011 г., озаглавено „Повишаване на въздействието на политиката на ЕС за развитие: програма за промяна“ (COM(2011)0637),
- като взе предвид Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените (CEDAW) и факултативния протокол към нея,
- като взе предвид приемането от Комитета на министрите на Съвета на Европа на 7 април 2011 г. на Конвенцията относно предотвратяването и борбата с насилието срещу жените и домашното насилие,
- като взе предвид резолюциите на Организацията на обединените нации относно правата на детето, най-скорошната от които е от 4 април 2012 г.,
- като взе предвид резолюцията на Съвета на ООН по правата на човека от 17 юни 2011 г. относно правата на човека, сексуалната ориентация и половата идентичност,
- като взе предвид присъединяването на Европейския съюз на 22 януари 2011 г. към Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, която е първата конвенция на ООН за правата на човека, ратифицирана от Европейския съюз в качеството му на „организация за регионална интеграция“,
- като взе предвид проекта на ООН за принципи и насоки за ефективно премахване на дискриминацията на основание работа и произход, публикуван от Съвета по правата на човека (A/HRC/11/CRP.3),
- като взе предвид наблюденията и препоръките относно дискриминацията, основана на кастов признак, от страна на Върховния комисар на ООН по правата на човека, органите на ООН, отговарящи за договорите, и специалните процедури на ООН, и като отбелязва по-конкретно доклада на специалния докладчик относно съвременните форми на расизъм, расова дискриминация, ксенофобия и свързаната с тях нетърпимост от 24 май 2011 г. (A/HRC/17/40),
- като взе предвид заключенията на Съвета от 21 февруари 2011 г. относно нетърпимостта, дискриминацията и насилието, основани на религията или вярванията, и като взе предвид Резолюция 66/167 на Общото събрание на ООН относно борбата срещу нетърпимостта, насаждането на негативни стереотипи и опетняването, дискриминацията, подбуждането към насилие и насилието срещу хора, основани на религиозна принадлежност или убеждения,
- като взе предвид член 48 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становищата на комисията по развитие и на комисията по правата на жените и равенството между половете (A/7-0377/2012),

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2012)0309.

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

- А. като има предвид, че с договорите Съюзът се ангажира външните му дейности да бъдат ръководени от принципите на демокрацията, правовата държава, всеобщността и неделимостта на правата на човека и на основните свободи, зачитането на човешкото достойнство, принципите на равенство и солидарност и зачитането на принципите на Устава на Организацията на обединените нации и на международното право;
- Б. като има предвид, че правосъдието, правовата държава, отчетността за всички престъпления, включително най-сериозните за международната общност престъпления, справедливите съдебни процеси и независимата съдебна система са незаменими елементи от защитата на правата на човека и стълбовете на устойчивия мир;
- В. като има предвид, че демокрацията и правовата държава са най-добрите гаранции за правата на човека и основните свободи, недискриминацията във всички нейни форми, толерантността по отношение на всички хора и общества и равенството за всички;
- Г. като има предвид, че поуките от събитията през Арабската пролет трябва да продължат да дават тласък на ЕС да преразглежда, подобрява и гарантира съгласуваност между своите политики относно, наред с останалото, защитниците на правата на човека, международното хуманитарно право, диалозите по правата на човека с трети държави и гражданското общество, включително НПО и движенията по места, както и социалните медии;
- Д. като има предвид, че ЕС се обвързва да помага на страните, с които подписва международни споразумения, включително и търговски, за да се приложи съвкупността от тези основни принципи, като следи по-конкретно за стриктното спазване на клаузите за демокрация и правата на човека, включени в тези споразумения;
- Е. като има предвид, че достъпът до интернет е ключов фактор за достъпа до информация, свободата на изразяване, свободата на печата, свободата на събранията, както и за икономическото, социалното, политическото и културното развитие; като има предвид, че правата на човека трябва да бъдат защитавани и насърчавани от ЕС както онлайн, така и извън мрежата;
- Ж. като има предвид, че нарушенията на свободата на мисълта, съвестта или религията, извършвани както от правителства, така и от недържавни участници, се увеличават в много страни по света и водят до дискриминация и нетърпимост както спрямо определени лица, така и спрямо религиозни общности, включително религиозни малцинства и невярващи;
- З. като има предвид, че ролята на жените и цялостното им участие в политическия, икономическия и социалния живот е от съществено значение, особено в следвоенния процес на изграждане на мира, при преговорите за осъществяване на демократичен преход и уреждането на конфликти, както и в процесите на помиряване и стабилизиране;
- И. като има предвид, че годишният доклад относно правата на човека и демокрацията по света, както и политиката на Европейския съюз в тази област следва не само да отразяват и преразглеждат минали постижения и слабости, а да служат и като документ в основата на стратегията и плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията; като има предвид, че всеки следващ годишен доклад следва в идеалния случай да допринася осезаемо и редовно за подобряването на политиката на ЕС в областта на правата на човека по света;

Годишният доклад на ЕС за 2011 г.

1. Приветства приемането на годишния доклад на ЕС за 2011 г. относно правата на човека и демокрацията по света; приветства факта, че заместник-председателят на Комисията/върховен представител (ЗП/ВП) беше в състояние да представи годишния доклад на юнското заседание на Парламента и по такъв начин беше възстановена обичайната практика;
2. Отбелязва положителните стъпки, предприети в последните години за изработване на годишния доклад, но подчертава потенциала за по-нататъшно подобрене;
3. Счита, че годишният доклад относно правата на човека и демокрацията следва да е важен инструмент за представяне на работата, осъществена от ЕС в тази област, и следва да допринася за по-голямата видимост на действията на ЕС; приканва ЗП/ВП при изготвянето на бъдещите годишни доклади активно и систематично да се консултира с Парламента и да докладва относно начина, по който резолюциите на Парламента са били взети под внимание;

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

Общи съображения

4. Приветства приемането на стратегическа рамка на ЕС относно правата на човека на 25 юни 2012 г.; настоятелно призовава институциите на ЕС да работят заедно, за да гарантират своевременното и правилното ѝ прилагане, така че убедително да се изпълнят ангажиментите от Договора за ЕС за водене на външна политика, основана на правата на човека, демократичните ценности и правовата държава по принципен и непоколебим начин, като се избягват двойните стандарти;
5. Настоятелно призовава Съвета, Комисията, Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и Парламента да запазят и да продължат да изпълняват ролята на ЕС на водещ защитник на правата на човека, като си сътрудничат отблизо в осъществяването на последователна, амбициозна и ефективна политика на ЕС относно правата на човека по света въз основа на тази стратегическа рамка, използвайки помощта за развитие и възможностите, предоставяни от Европейския фонд за демокрация (ЕФД);
6. Препоръчва Съветът и ЕСВД да извършат междинна оценка на новия пакет относно правата на човека и особено плана за действие; настоява да се провеждат обстойни консултации с Парламента и той да бъде редовно информиран, а гражданското общество да бъде интегрирано в този процес;
7. Приветства мандата на тематичния специален представител на ЕС по въпросите на правата на човека и планираното създаване на работна група на Съвета „Права на човека“ (СОНОМ) със седалище в Брюксел; очаква с нетърпение тяхното тясно сътрудничество с Парламента, в първия случай също така в съответствие с разпоредбите на член 36 от Договора за Европейския съюз;
8. Очаква СОНОМ да засили сътрудничеството с работната група на Съвета „Основни права, граждански права и свободно движение на хора“ (FREMP), за да разгледа въпроса за съгласуваността между вътрешната и външната политика на ЕС в областта на правата на човека; подчертава колко е важно в рамките на Европейския съюз политиките да бъдат последователни, съгласувани, да служат за пример и да съответстват на основните ценности и принципи, така че да се увеличи максимално доверието в ЕС в световен мащаб и ефективността на политиките на ЕС в областта на правата на човека, както и да се прояви истинско зачитане на всеобщността на правата на човека;
9. Приветства положителното въздействие върху съгласуваността на вътрешните и външните политики на ЕС от упражняването от страна на ЕС на неговата юридическа правосубектност, създадена от Договора от Лисабон, за да ратифицира Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания през декември 2010 г.; призовава за прилагане на подобен подход към другите международни договори и конвенции за правата на човека; призовава Съвета и Комисията да предприемат проактивен подход в тази област, за да се обърне внимание на отрицателните ефекти от откъслечното подписване и ратифициране от страна на държавите членки на ЕС на други важни външни договори и конвенции;
10. Настоятелно призовава ЗП/ВП, ЕСВД, Съвета и Комисията за по-голяма ефективност да осигурят съгласуваност и последователност между различните външни финансови инструменти и съществуващи или планирани дейности и методики на ЕС за сравнителен анализ, мониторинг и оценка на положението с правата на човека и демокрацията в трети държави, включително: частите за правата на човека и демокрацията в докладите за напредъка за присъединяване или по линия на политиката за съседство; оценката на принципа „повече за повече“ в сферата на правата на човека и демокрацията, залегнал в европейска политика за съседство; планираното включване на правата на човека в оценките на въздействието, извършвани за законодателни и незаконодателни предложения и за регионални или двустранни споразумения, независимо от това дали са търговски, за партньорство и асоцииране или за сътрудничество; плана на Комисията да въведе оценка на правата на човека в условията за предоставяне на помощ от ЕС (по-специално по отношение на бюджетното подпомагане); засиленото прилагане на механизма за мониторинг за контролиране на спазването на конвенциите за правата на човека в ОСП + държави; целта за систематизиране на последващото използване на докладите на мисиите на ЕС за наблюдение на избори, както и акцента на Съвета на ЕС върху сравнителен анализ и върху непрекъснато и системно разглеждане на аспектите, свързани с правата на човека, пола и децата, засегнати от въоръжени конфликти, в поуките, извлечени от документите на мисиите по линия на ОПСО;
11. Приветства приемането на национални стратегии за правата на човека за отделните страни за прилагане на политики по най-подходящия и ефективен начин; признава ключовата роля, изпълнявана от местните делегации на ЕС в разработването и проследяването на националните стратегии, пригодени за конкретни обстоятелства, но подчертава отговорността на ЕСВД за координиране и гарантиране на последователното прилагане на приоритетите на политиката на ЕС в областта на правата на човека, изложени в стратегическата рамка за правата на човека и в насоките на ЕС; подчертава

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

значението на завършването на мрежата от координационни центрове за правата на човека и демокрацията в делегациите на ЕС и мисиите и операциите по линия на ОПСО; настоятелно призовава ЗП/ВП, ЕСВД и държавите членки да приемат като най-добра практика метода на работа по въпросите за правата на човека на местно ниво чрез работни групи за правата на човека, формирани измежду делегациите на ЕС и посолствата на държавите членки на ЕС; настоятелно призовава и за поддържане на редовни контакти с представители на гражданското общество, защитници на правата на човека и членове на националните парламенти; подкрепя целта на ЕСВД да осигури обучение по правата на човека и демокрацията за ЕСВД, Комисията, делегациите на ЕС и участниците в мисии по линия на ОПСО, както и за служителите на агенциите на Европейския съюз, имащи взаимоотношения с трети държави, и по-специално за FRONTEX; призовава да се обърне особено специално внимание на необходимостта да се закрилят защитниците на правата на човека; счита, че националните стратегии за правата на човека следва да бъдат интегрирани в ОВППС, ОПСО и политиките за търговия и развитие както в географските, така и в тематичните програми, за да се гарантира по-голяма резултатност, ефективност и съгласуваност;

Действия на ЕС в рамките на ООН

12. Приветства усилията на ЕС за подкрепа и съживяване на работата по правата на човека в системата на ООН, включително приключването на прегледа на Съвета на ООН по правата на човека през 2011 г.; подчертава трайното значение на подкрепа за независимостта на Службата на Върховния комисар за правата на човека и ролята на тематичните и отделните за различни държави специални докладчици на ООН за правата на човека, и очаква тясното им сътрудничество с новоназначения специален представител на ЕС за правата на човека; подчертава важността на присъединяването на Европейския съюз на 22 януари 2011 г. към Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, която е първата конвенция на ООН за правата на човека, ратифицирана от Европейския съюз в качеството му на юридическо лице;

13. Подчертава значимостта и силната подкрепа за активното участие на ЕС в работата на Съвета на ООН по правата на човека посредством съвместна предлагане или подкрепяне на резолюции, изявления и участие в интерактивни диалози и дебати;

14. Приветства проявеното от държавите членки на ЕС лидерство в подкрепа на доверието към системата за права на човека на ООН чрез съвместното отправяне на постоянна покана до всички специални процедури на ООН за правата на човека, чрез инициирането на специална сесия за Либия на Съвета по правата на човека на ООН, на която беше направена историческа препоръка за временно изключване на Либия от Съвета по правата на човека, и чрез водещата роля в усилията, които доведоха до създаването на независима анкетна комисия за състоянието на правата на човека в Сирия;

15. Признава потенциала на ЕС за иницииране и творческо изграждане на коалиции, пример за което е дейността на ЕС, проправила път за приемането на ключовата резолюция на Съвета по правата на човека относно правата на човека, сексуалната ориентация и половата идентичност, подкрепена от държави от всички региони, и изграждането на консенсус в Женева и Ню Йорк по отношение на необходимостта от борба с религиозната нетърпимост и от защита на свободата на религия или убеждения, като същевременно се избягва потенциален неблагоприятен ефект върху други основни права на човека като свободата на изразяване;

16. Отново се противопоставя на практиката регионални групи да организират без оспорване избори за Съвета по правата на човека;

17. Препоръчва препоръките на всеобщия периодичен преглед да се изпълняват чрез систематичното им включване в стратегии на ЕС за правата на човека за отделни държави, както и в диалога и консултациите за правата на човека;

18. Припомня, че са необходими достатъчно финансови средства, за да се поддържа работата на регионалните бюра на Службата на Върховния комисар на Обединените нации за правата на човека (OHCHR);

19. Припомня приемането на Резолюция 65/276 от Общото събрание на ООН относно участието на ЕС в работата на ООН, признавайки я за скромно начало на едно по-голямо начинание за увеличаване на ролята на Съюза в работата на организацията в областта на правата на човека;

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

Политиката на ЕС в областта на международното наказателно правосъдие, борбата срещу безнаказаността и Международния наказателен съд (МНС)

20. Изразява съжаление, че често се проявява избирателно правосъдие в някои нови и преходни демокрации под прикритието на принципите на правовата държава и войната срещу корупцията; изразява съжаление, че избирателното правосъдие е станало едва ли не средство да се търси политическо отмъщение и да се уреждат сметки с политически дисиденти чрез сплашване и маргинализиране на опозицията, работещите в медиите и защитниците на правата на човека, особено в навечерието на избори; остава загрижен за твърденията за наличие на престъпност и за политически мотивираните обвинения срещу членове на опозицията в Украйна и настоятелно призовава украинските власти да сложат край на продължаващия тормоз над опозицията, който е сериозна пречка пред усилията на държавата да гарантира правова държава и демократични ценности;

21. Изразява съжаление, че въпреки големия брой призови от международни органи към руските власти, не е отбелязан никакъв напредък в разследването на смъртта на Сергей Магнитски; поради това настоятелно призовава Съвета да наложи и приложи визова забрана в рамките на ЕС за длъжностните лица, отговорни за смъртта на Сергей Магнитски, както и да замрази всички финансови активи, които те или техните най-близки членове на семейството притежават на територията на ЕС;

22. Остава разочарован от съдебните действия срещу Михаил Ходорковски и Платон Лебедев, които в международен план се възприемат като действия, имащи политически характер;

23. Отбелязва десетата годишнина от влизането в сила на Римския статут на Международния наказателен съд (МНС); приветства неговото ратифициране от Кабо Верде и Вануату; признава МНС като механизъм от „последна инстанция“, който отговаря за налагането на справедливост за жертвите на престъпления срещу човечеството, геноцид и военни престъпления, както предвижда принципът на допълняемост в Римския статут;

24. Потвърждава своята силна подкрепа за МНС в борбата срещу безнаказаността за най-тежките международни престъпления; призовава ЕС и неговите държави членки да продължат своята политическа, дипломатическа, логистична и финансова подкрепа за Международния наказателен съд и други международни наказателни трибунали, включително специалните международните трибунали за бивша Югославия и Руанда, специалния съд за Сиера Леоне, извънредните съдебни състави в съдилищата на Камбоджа и специалния трибунал за Ливан;

25. Приветства включването в стратегическата рамка на ЕС и плана за действие относно правата на човека и демокрацията на позоваване на необходимостта от енергична борба срещу безнаказаността при сериозни престъпления, не на последно място чрез поемане на ангажимент към МНС; приветства разбирането, че основен дълг на държавите е да разследват тежки международни престъпления, да насърчават и спомагат за укрепване на капацитета на националните съдебни системи да разследват и наказват тези престъпления;

26. Приветства ангажиментите, поети в Решение 2011/168/ОВППС на Съвета относно МНС от 21 март 2011 г., и последващия план за действие, приет на 12 юли 2011 г., и препоръчва на ЕС и неговите държави членки да гарантират тяхното прилагане чрез ефективни и конкретни мерки за насърчване на всеобщността и целостта на Римския статут, за подкрепа на независимостта на МНС и неговото ефективно и ефикасно функциониране и за подкрепа на прилагането на принципа на допълняемост; призовава специалния представител на ЕС за правата на човека да прилага мерките във връзка с МНС, включени в стратегическата рамка на ЕС за правата на човека и демокрацията;

27. Признава усилията на Комисията да създаде „Набор от инструменти на ЕС за взаимно допълване“, насочен към подкрепа за развитието на капацитета на държавите членки и генериране на политическа воля за разследване и съдебно преследване на предполагаеми международни престъпления, и подчертава значението на задълбочените консултации с държавите членки, Парламента и организациите на гражданското общество с цел да се финализира създаването на набора от инструменти;

28. Повтаря препоръката си Римският статут да бъде добавен към пакета от международни договори относно доброто управление, както и принципите на правовата държава да бъдат ратифицирани от трети държави, допуснати до Общата система за преференции плюс (ОСП+); подкрепя последователното включване на клауза за МНС в споразуменията на ЕС с трети държави; призовава за интегриране на МНС във всички приоритети на външната политика на ЕС, по-конкретно като систематично се вземат под внимание борбата срещу безнаказаността и принципът на допълняемост;

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

29. Потвърждава важността на твърдото действие от страна на ЕС за предвиждане и съответно избягване или осъждане на случаи на несътрудничество, като например поканите до лица, които са обект на заповед за арест на МНС, и неарестуването и непредаването на такива лица; призовава отново ЕС и неговите държави членки да спазват всички искания на Съда за оказване на навременна помощ и съдействие, за да се гарантира, наред с другото, изпълнението на висящи заповеди за арест; потвърждава необходимостта ЕС и неговите държави членки, със съдействието на ЕСВД, да въведат набор от вътрешни указания, определящи кодекс за поведение при контактите между длъжностни лица от ЕС/държава членка и лица, издирвани от Международния наказателен съд;

30. Изразява дълбоката си загриженост относно резултата от бюджетните обсъждания по време на Десетата сесия на Асамблеята на държавите, страни по Римския статут, от 12 декември до 21 декември 2011 г., който създаде опасност Съдът да остане с недостатъчно финансиране; изразява дълбоко съжаление, че някои европейски държави, страни по Римския статут, настояват за приемането на бюджет с нулев растеж/по-нисък бюджет и че Асамблеята не се съгласи да предостави на Съда достатъчно ресурси за ефективното изпълнение на неговия правен мандат и за осъществяването на правосъдие по един категоричен, справедлив, ефективен и значим начин; призовава държавите членки да покажат в Асамблеята категорична подкрепа за функционирането на Съда и да отхвърлят предложението за нулев номинален растеж на неговия бюджет, което би подкопало неговата способност да осъществява правосъдие и да реагира на нови ситуации;

31. Подчертава, че подкрепата на ЕС за борбата срещу безнаказаността следва да обхваща редица инициативи, сред които се включват: повишаване на усилията за насърчаване на по-широко ратифициране на Римския статут и на Споразумението за привилегиите и имунитетите на Съда (СПИС), за да стане Съдът истински глобален и всеобщ; увеличаване на усилията за осигуряване на пълно сътрудничество със Съда, включително чрез прилагане на съответното национално законодателство за сътрудничество и чрез сключване на рамкови споразумения с МНС за изпълнение на решенията му, защитата и преместването на жертви и свидетели и др. с цел осигуряване на адекватно и своевременно сътрудничество със Съда; решителна политическа и дипломатическа подкрепа по-специално по отношение на изпълнението на висящи заповеди за арест;

32. Подчертава, в светлината на Арабската пролет, важността на разработването на съгласувана и нюансирана политика на ЕС за преходно правосъдие, в допълнение към укрепването на независимостта на съдебната система, включително свързването с МНС като последна инстанция, за да се помогне на държавите в преход да разгледат миналите нарушения на правата на човека, да се борят срещу безнаказаността и да избягват повторения на нарушенията на правата на човека;

33. Подчертава, че цифровото събиране на доказателства и разпространението на кадри от нарушения на правата на човека може да допринесе за световната борба с безнаказаността; счита, че е необходима подкрепа, за да може подобни материали да бъдат приети, съгласно международното (наказателно) право, като доказателство при съдебни производства;

Действия на ЕС в областта на международното хуманитарно право

34. Приветства включването за първи път на специален раздел за международното хуманитарно право в годишния доклад за 2011 г. относно правата на човека и демокрацията и усилията на ЕС за гарантиране на отчетност чрез документиране на всички злоупотреби с международното хуманитарно право и подкрепа за механизмите за отчетност, както и ангажиментите за борба срещу насилствените изчезвания, продължаване на подкрепата за МНС, работа за по-нататъшно участие в основните инструменти на международното хуманитарно право, насърчаване на зачитането на основните процесуални гаранции за всички лица, задържани при въоръжен конфликт, както и подкрепа на международните инструменти за справяне с хуманитарни опасности от експлозивни останки от война, касетъчни боеприпаси, импровизирани взривни устройства и противопехотни мини;

35. Изразява съжаление обаче, че общата осведоменост и изпълнението на насоките на ЕС за насърчаване на спазването на международното хуманитарно право остават значително по-ниски в сравнение с други насоки; призовава ЕС да даде по-голяма политическа значимост и да отдели повече ресурси за изпълнението на тези насоки, по-специално като се гарантира, че международното хуманитарно право е включено в операции за управление на кризи, както и чрез проактивна борба с безнаказаността и гарантиране на индивидуална отговорност;

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

36. Припомня, че особено с цел да се предотвратят нарушения на правата на човека, спазването на международното законодателство трябва да залегне в основата на всяка стратегия на ЕС, насочена към подобряване на правата на човека и демокрацията в света, по-специално при взаимоотношенията с онези партньори, които са страни по въоръжен или замразен конфликт; припомня необходимостта от прекратяването на всяка помощ от ЕС, предоставяна на страни в конфликт, независимо дали финансова, логистична или тактическа, включително чрез доставки на оръжия, боеприпаси и всички други видове военно оборудване, както е определено в Общата позиция на ЕС относно износа на оръжие.

37. Освен това подчертава необходимостта да се гарантира, че въпросът за борбата срещу безнаказаността за престъпления срещу човечеството, военни престъпления и геноцид се разглежда по-систематично в двустранните отношения на ЕС със съответните държави, включително чрез поставянето му в публични изявления, и че ЕС разглежда безнаказаността по-последователно на многостранно равнище, например в Общото събрание на ООН и Съвета по правата на човека;

38. Изразява отново своя ангажимент към принципа „отговорност за защита“ (R2P), подчертавайки значението на това международната общност, включително ЕС, да поеме отговорност за обръщане внимание на сериозните нарушения на правата на човека в трети държави, когато правителствата на тези държави не са в състояние или не желаят да защитават собствените си граждани; подчертава, че това действие на международната общност предполага хуманитарна интервенция и подходящ дипломатически натиск и само като крайна мярка колективно използване на сила под егидата или с разрешението на ООН; настоятелно призовава ЕС да се ангажира активно и да насърчава спешната реформа на Съвета за сигурност на ООН, за да се избегне възпрепятстването на R2P;

39. Приветства в този контекст действията на Европейския съюз и на няколко негови държави членки, които бяха в първите редици на предотвратяването на по-нататъшно насилие срещу гражданското население в Либия през 2011 г., но изразява съжаление за липсата на съгласуван отговор на равнището на ЕС;

40. Дълбоко е загрижен за състоянието на правата на човека в Либия, особено що се отнася до условията на задържане и отношението към задържаните, които са държани от различни милиции без ефективен и сериозен контрол от страна на временното правителство върху тези бригади, и изисква повишена бдителност и постоянна помощ от международната общност, както беше заявено от Върховния комисар на ООН по правата на човека пред Съвета за сигурност на ООН на 25 януари 2012 г.;

41. Отбелязва усилията на Европейския съюз и на международната общност в Сирия, но изразява съжаление, че тези усилия не доведоха до подобряване на обстановката на място; отново изразява своята дълбока загриженост за положението в Сирия, особено във връзка с продължаващата хуманитарна криза и криза с правата на човека; осъжда по най-категоричен начин широко разпространените брутални репресии и систематичните нарушения на правата на човека и основните свободи, извършвани от сирийския режим спрямо неговото население, включително жени и деца; призовава сирийските органи незабавно да сложат край на нарушенията на правата на човека и да спазват задълженията си по силата на международното право в областта на правата на човека, за да бъде възможен мирен и демократичен преход; отново изразява силната си подкрепа за специалния пратеник на ООН и на Арабската лига и настоятелно призовава Съвета за сигурност на ООН да предприеме необходимите стъпки за прекратяване на избиването на цивилни лица и да сезира МНС за отговорните за тежките военни престъпления и нарушенията на правата на човека в Сирия;

42. Приветства новата инициатива „Доброволци на ЕС за хуманитарна помощ“, която през началния програмен период от 2014 г. до 2020 г. ще даде възможност на близо 10 000 европейци да участват в хуманитарни операции по целия свят, на места, където има най-спешна нужда от помощ, и да демонстрират европейска солидарност, предоставяйки практическа помощ на общности, засегнати от природни или предизвикани от човека бедствия;

43. Твърди, че частните военни и охранителни фирми следва да бъдат държани отговорни за нарушения на правата на човека и хуманитарните закони, извършени от техни служители; призовава ЕС и държавите членки, предвид широкото използване на частни военни и охранителни фирми, да увеличат усилията си за намиране на внушаващо доверие нормативно решение, за да се избегнат празнотите в правната уредба във връзка с отчетността;

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

Европейската политика за съседство и Арабската пролет

44. Подчертава значението на въстанията в арабския свят през 2011 г. както като израз на желанието за свобода, справедливост и достойнство, така и като основно предизвикателство за политиката на ЕС в региона и извън него; признава, че ЕС е засилил своята политическа ангажираност както в източните, така и в южните съседни държави, но подчертава необходимостта да се поучи от последните политически грешки и да очертае нова политика в съответствие със зачитането на правата на човека и подкрепата на демократичните ценности;

45. Приветства новия акцент в политиката на ЕС към южните съседни държави на основата на взаимна отчетност и споделен ангажимент към всеобщите ценности на правата на човека, демокрацията и правовата държава; призовава за съгласуваност на подхода на политиката на ЕС в областта на правата на човека към южните и източните държави; подчертава необходимостта в източните държави да се избягват същите видове политически грешки, които бяха направени в южните държави преди Арабската пролет на 2011 г.;

46. Припомня своята резолюция от 25 ноември 2010 г. относно положението в Западна Сахара ⁽¹⁾ и резолюцията си от 18 април 2012 г. относно годишния доклад относно правата на човека по света и политиката на Европейския съюз в тази област, включително последствията за стратегическата политика на ЕС в областта на правата на човека ⁽²⁾; изразява загриженост по повод влошаването на положението с правата на човека в Западна Сахара; призовава за спазване на правата на човека на населението на Западна Сахара, включително на свободата на сдружаване, свободата на изразяване и правото на демонстрации; настоява за освобождаването на всички политически затворници сахрани; призовава за осигуряване на достъп до територията на независими наблюдатели, НПО и медии; потвърждава подкрепата си за установяването на международен механизъм за наблюдение на спазването на правата на човека в Западна Сахара; подкрепя справедливо и трайно решение на конфликта, въз основа на правото на самоопределение на народа сахрани, в съответствие с релевантните резолюции на ООН;

47. Подчертава значението на ролята на жените и на цялостното им участие в процеса на вземане на политически и икономически решения, особено в следвоенния процес на изграждане на мира, при преговорите за осъществяване на демократичен преход и уреждане на конфликти, както и в процесите на помиряване и стабилизиране, с цел по-добро информиране и отделяне на внимание на премахването на дискриминацията, на която се подложени жените в процеса на демократизация, протичащ в многобройни трети държави;

48. Отново изразява своето становище, че подходът „повече за повече“ следва да се основава на ясно определени критерии с конкретни, измерими, постижими и прозрачни обвързани във времето показатели; призовава ЕСВД и Комисията да прилагат този подход систематично в докладите за напредъка по линия на политиката за съседство;

49. Приветства засиленото обръщане на ЕС към гражданското общество и подчертава необходимостта гражданското общество да допринася по-систематично и редовно за разработването на стратегии и оценки за правата на човека за отделните държави, които се изискват за правилното прилагане на новия подход „повече за повече“ в политиката на ЕС;

50. Приветства също така дейностите, предприети в рамките на инициативата „Източно партньорство“ за насърчаване на правата на човека, демокрацията, основните свободи и правовата държава в държавите партньори; призовава Европейския съюз да използва опита на своите държави членки от прехода от авторитарни към демократични режими и да превърне извлечените поуки от този опит в конкретни, ориентирани към резултатите програми в източните държави партньори на ЕС; настоятелно призовава ЕС да заеме по-активна и последователна позиция при насърчаването на правата на човека, демокрацията и правовата държава в държавите партньори;

51. Изразява съжаление обаче, че политиката на Източното партньорство понякога остава отворена за погрешни тълкувания и по-скоро се превръща в политика на приемане на всичко и на опрощаване, както и на двойни стандарти, които често се прилагат по отношение на източните държави партньори;

⁽¹⁾ ОВ С 99 Е, 3.4.2012 г., стр. 87.

⁽²⁾ Приети текстове, P7_TA(2012)0126.

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

52. Остава изключително загрижен поради липсата на демокрация, правова държава, основни свободи и зачитане на правата на човека в Беларус, единствената европейска съседна държава, която не участва пълноценно в Източното партньорство и работата на Парламентарната асамблея Евронест, особено след президентските избори през декември 2010 г. и последвалите брутални репресии срещу протестиращите и политическата опозиция, включително съдебните процеси на активисти през 2011 г., които не бяха съобразени с международните стандарти и на които бяха постановени непропорционално тежки присъди; одобрява единството на ЕС в отговор на експулсирането на дипломати на ЕС от Беларус през февруари 2012 г.; настоятелно призовава Съюза и неговите държави членки да останат съгласувани и последователни в своите политики по отношение на Беларус, както и да продължат да оказват натиск върху политическия режим, включително чрез санкции, наред с останалото срещу конкретно определени служители, като едновременно с това се обръщат към гражданското общество чрез инструменти като облекчаване на визовия режим и увеличаване на възможностите за образование, обучение и друг обмен; изразява сериозна загриженост за Алес Белятски, намиращ се в затвора от 4 август 2011 г.; изразява съжаление за действията на полските и литовските длъжностни лица, които позволиха Алес Белятски да бъде арестуван, като предадоха банкова информация, и призовава за най-големи усилия от страна на всички действащи лица в ЕС, за да се предотврати повтарянето на подобни грешки;

53. Настоятелно призовава ЕС да прилага еднакво последователен подход по отношение на нарушенията на правата на човека във всички трети държави, както държави партньори, така и държави, с които ЕС има по-слабо развити отношения; настоява ЕС да посочва и осъжда убедително нарушенията на правата на човека, когато и където се наблюдават те, независимо от равнището или стратегическо значение на партньорството със съответната държава; подчертава, че ЕС следва да използва финансовата помощ и икономическите връзки като механизъм на лоста, за да обезпечи ангажиране с всеобщите ценности на правата на човека от страна на всичките си партньори;

Политики на ЕС в подкрепа на демократизацията и изборите

54. Подчертава взаимно подсилващия се характер на правата на човека и демокрацията, тъй като именно чрез зачитане на правата на човека обществата създават свободното политическо пространство, необходимо за мирно демократично оспорване на властта; приветства в тази връзка засилената ориентация на ЕС към подпомагане на демокрацията, за която свидетелства създаденият неотдавна Европейски фонд за демокрация;

55. Подчертава, че за да се предприемат целесъобразни действия във връзка с докладите и препоръките на мисиите на ЕС за наблюдение на избори, е необходим по-дългосрочен подход, обхващащ целия изборен цикъл; изтъква, че е важно да се изготвят реалистични и постижими препоръки и да се гарантира, че делегациите на ЕС проследяват изпълнението на тези препоръки и превръщането им в част от политическия диалог и предлаганата помощ; счита, че постоянните делегации на Парламента и съвместните парламентарни асамблеи също следва да играят по-значима роля при проследяването на изпълнението на тези препоръки и при извършването на анализ на постигнатия напредък в областта на правата на човека и демокрацията; насърчава мисиите на ЕС за наблюдение на избори да засилят координацията си с други международни мисии за наблюдение на избори с цел подобряване на съгласуваността на действията на ЕС в това отношение; подчертава, че е необходимо ЕС да инвестира в обучението на местни наблюдатели с цел изграждане на устойчиви и независими изборни процеси в трети държави; посочва факта, че преходът към демокрация, както и напредъкът в насърчаването на правата на човека, изискват дългосрочни стратегии и може да не доведат до видими резултати в краткосрочен план; поради това насърчава Комисията и ЕСВД да наблюдават подробно повече от един изборен цикъл, като изпращат мисии на ЕС за наблюдение на избори в държави, които извършват преход от авторитарни към демократични режими или в които се наблюдават сериозни пропуски в напредъка към демокрация;

56. Отново отправя призив към Съвета и Комисията да разработят последователна, дългосрочна стратегия по отношение на всяка мисия за наблюдение на изборите на ЕС, последвана от оценка на демократичния напредък две години след мисиите с надлежно участие на съответния главен наблюдател на изборите, която да се обсъди по време на годишния дебат на Парламента по правата на човека с върховния представител/заместник-председател; припомня ангажимента на ЗП/ВП в мисиите за наблюдение на изборите да поставя акцент върху участието — и като кандидати, и като гласуващи — на жените, националните малцинства и лицата с увреждания;

57. Подчертава, че ЕС трябва да се ангажира с политическите партии, така че да се даде възможност на заинтересованите страни да споделят инструменти и техники, които могат да се използват за развиване на по-силни връзки с обществеността, за провеждане на конкурентни изборни кампании и за извършване на по-ефективна законодателна дейност; подчертава, че демократизацията е процес, който трябва да включва гражданите, движенията по места и гражданското общество; поради това счита, че ЕС следва да финансира програми, които насърчават гражданското участие, образоването на гласоподавателите, организирането на дейности за застъпничество, свободата на печата и свободата на мнение и които като цяло осигуряват политически контрол и подпомагат гражданите при упражняването на правата им;

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

58. Счита, че равнопоставеното участие на жените в политиката и управлението е от основно значение за изграждането и поддържането на демокрацията; поради това подчертава, че програмите на ЕС в областта на правата на човека и демократизацията следва да разглеждат като приоритет ангажирането и изграждането на капацитет от жени в законодателните органи, политическите партии и гражданското общество, в качеството им на лидери, активисти и информирани граждани; счита, че ЕС трябва да продължи да подкрепя и насърчава жените да се кандидатира за политически постове и да участват по осъзнат начин във всички аспекти на гражданския и политическия живот; припомня, че цялостното участие на жените в политическия живот не се ограничава до постигането на статистически цели относно броя на жените кандидати и избраните жени, и че гарантирането на равенството между жените и мъжете предполага отчитане на проблемите, свързани с правата на жените, при определянето на политиките, както и гарантиране на свободно и ефективно участие на жените във всички аспекти на обществения, политическия и икономическия живот;

59. Припомня, че изграждането на законни демократични основи, на правилно функциониращо гражданско общество и на демократична общност, основаваща се на права, е дългосрочен процес, който трябва да се изгради отдолу нагоре и изисква национална, регионална, местна и международна подкрепа;

60. Приветства създаването на Дирекция за подкрепа на демокрацията към Европейския парламент и удължаването на мандата на неговата група за координация на избори (ECG), прераснала в група за подкрепа на демокрацията и координация на избори (DSECG); очаква, че дейностите на Парламента за оказване на подкрепа за демокрацията, включващи политическите групи, ще бъдат допълнително разширени, не на последно място посредством Бюрото за насърчаване на парламентарната демокрация и неговото звено за наблюдение на изборите;

Диалог и консултации с трети държави по въпросите на правата на човека

61. Отчита потенциала на провеждането на всеобхватни диалози с трети държави по въпросите на правата на човека, особено ако те бъдат съчетани по ефективен начин с прилагането на националните стратегии по отношение на правата на човека; подчертава, че при все това диалозите не следва да бъдат превръщани в инструмент, за да изместят на заден план разискванията относно правата на човека на други, по-високи равнища на политическия диалог като срещите на високо равнище; настоятелно призовава също така съображенията относно правата на човека да заемат централно място в отношенията на ЕС с трети държави;

62. Препоръчва националните стратегии за правата на човека да бъдат направени публично достояние; подчертава, че публичните стратегии биха осигурили популярност на ангажимента на ЕС към правата на човека в трети страни, както и подкрепа за онези граждани, които полагат усилия да упражняват и защитават човешките си права;

63. Подчертава, че е важно ЕС да използва тези диалози, за да повдига въпроси за конкретни случаи, будещи безпокойство, по-специално свързани с хора, лишени от свобода заради своите убеждения, които са в затвора заради мирно упражняване на правото си на свобода на словото, събранията и религията или вероизповеданието, и призовава ЕС активно да проследи със съответните държави развитието на тези случаи;

64. Отново изразява своята загриженост относно неотменно разочарователната липса на напредък в рамките на редица диалози в областта на правата на човека, както и относно липсата на прозрачни показатели за извършването на действителна оценка на подобряването или влошаването на положението с правата на човека; отбелязва, че ЕС продължава да среща трудности във връзка с договарянето на по-добри условия за диалога по въпросите на правата на човека особено с Китай и Русия; призовава неотдавна назначения специален представител на ЕС за правата на човека да поеме водещата роля в тези и други диалози относно правата на човека и да внесе нов, ориентиран към постигането на резултати подход в тях чрез непрекъснато сътрудничество с Парламента;

65. Подчертава, че въпреки някои поети от китайските органи стъпки в правилната посока състоянието на правата на човека продължава да се влошава и се отличава с разширяване на социалното недоволство и затаянето на контрола и репресиите срещу защитниците на правата на човека, срещу адвокати, блогъри и обществени активисти, както и с целенасочена политика за маргинализиране на жителите на Тибет и тяхната културна самоличност; настоятелно призовава властите в Китай да насочат сериозно вниманието си към тибетския народ, за да оценят кои са причините тибетските монаси и монахини да се принасят сами в жертва, да спрат тормоза и спашаването на тибетците, които упражняват правото си на свобода на мнение, събиране и сдружаване, да прекратят всякаква употреба на ненужна прекомерна сила срещу протестиращи, да разследват всички случаи на нарушаване на правата на човека и да допуснат независими наблюдатели в зоните на протест;

66. Повтаря своя призив за необходимостта от назначаването на специален представител на ЕС за Тибет, който да отговаря за защитата на правата на човека и, наред с други актуални въпроси, за правото на свободно практикуване на собствената религия и култура в Китай;

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

67. Продължава да е разочарован от това, че Парламентът не участва систематично в извършването на оценка на диалозите относно правата на човека, включително на диалозите с Русия и Китай; призовава достъпът на Парламента до тези оценки да получи официален характер и припомня, че в насоките на ЕС относно диалозите за правата на човека се посочва, че „гражданското общество ще участва в този процес на оценяване“;

68. Припомня, че положението и насърчаването на правата на жените, равенството между половете и усилията за борба против насилието срещу жените трябва да бъдат систематично отчитани във всички посветени на правата на човека диалози, водени от ЕС с трети държави, с които са били подписани споразумения за сътрудничество или асоцииране;

Санкции от страна на ЕС и клаузи относно правата на човека и демокрацията в споразуменията на ЕС

69. Приветства ангажимента, включен в плана за действие на ЕС относно правата на човека, за разработване на методология за подобряване на анализа на положението с правата на човека в трети държави във връзка със стартирането или сключването на търговски и/или инвестиционни споразумения; призовава ЕС да гарантира, че предоставянето на статут съгласно ОСП+ е здраво обвързано с ратифицирането и прилагането от съответната държава на основни международни актове в областта на правата на човека, като се дава възможност за редовна оценка на тези задължения и се обръща специално внимание на зачитането на свободата на изразяване на мнение, на събиране и сдружаване, религия или вероизповедание, както и на правата на малцинствата, жените и децата; особено подчертава необходимостта от прозрачност при защитата на правата на човека на мигрантите;

70. Приветства усилията на ЕС да включи клауза относно правата на човека и демокрацията във всички политически рамкови споразумения на ЕС, но отново отправя призив всички договорни отношения с трети държави, както индустриализирани, така и развиващи се, включително секторните споразумения, търговските споразумения и споразуменията за предоставяне на техническа или финансова подкрепа, неизменно да включват ясно формулирана обвързаност с условия и клаузи относно правата на човека и демокрацията; счита, че съществуващият праг в схемите по общата система на преференции (ОСП) за предприемане на действия въз основа на клаузите за правата на човека е висок, но следва да се коригира спрямо всяка съответна държава; отбелязва новото предложение за реформа на ОСП от 2011 г., в което се предлага процедурата на консултации да се разшири и в което се съдържат разпоредби за улесняване на разследванията на нарушенията на правата на човека в Комитета по ОСП; във връзка с това изразява дълбока загриженост за влошаващото се положение с правата на човека в Камбоджа, където заграбването на земи води до увеличаване на бедността и нарушаване на някои клаузи относно правата на човека, които са част от действащите споразумения между ЕС и Камбоджа; предупреждава, че липсата на последователност при прилагането на клаузата относно правата на човека може да подкопае доверието към политиката на ЕС за обвързаност с условия и ефективността ѝ;

71. Приветства предприетите мерки и разработените през 2011 г. планове от институциите на ЕС и държавите членки, насочени към създаване на по-последователна и координирана политика за корпоративна социална отговорност, т.е. в подкрепа на правата на човека по света, и прилагане на ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека от 2011 г.;

72. Подчертава важността на включването на корпоративната социална отговорност като опорна точка в споразуменията за свободна търговия между ЕС и трети или развиващи се държави с цел насърчаване на правата на човека и социалните и екологичните стандарти; предлага включването на изчерпателна глава относно правата на човека, в допълнение към главите за социалната сфера и околната среда, във всички бъдещи споразумения за свободна търговия; призовава освен това Комисията да използва споразуменията за свободна търговия, за да насърчава четирите основни стандарти в областта на труда: свободата на сдружаване и свободата за колективно договаряне, премахването на всяка форма на принудителен труд, премахването на детския труд и премахването на дискриминацията в областта на заетостта; подчертава също така, че механизмите за наблюдение и изпълнение на системата ОСП+ следва да бъдат засилени още повече;

73. Изтъква, че последователното прилагане на клаузата относно правата на човека, съдържаща се в споразуменията, е от основно значение за отношенията между Европейския съюз и неговите държави членки и трети държави; подчертава, че е важно да се извърши преглед на начина, по който държавите членки са оказвали сътрудничество на репресивния апарат в името на борбата срещу тероризма; във връзка с това подчертава, че е необходимо наскоро преработената европейска политика за съседство да насочи усилията си към предоставяне на подкрепа за реформата в сектора на сигурността и по-специално да осигури ясно разграничение между разузнавателните и правоприлагащите функции; призовава ЗП/ВП, специалния представител на ЕС за правата на човека, ЕВСД, Съвета и Комисията да активизират сътрудничеството си с Европейския комитет против изтезанията и с други свързани с тези въпроси механизми на Съвета на Европа при планирането

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

и осъществяването на проекти за оказване на съдействие на трети държави в борбата с тероризма и на всички форми на диалог с трети държави в областта на борбата с тероризма;

74. Подчертава, че е важно да продължи работата по глобалните практики на тайни задържания в контекста на борбата с тероризма; подчертава факта, че борбата с тероризма не може в никакъв случай да се използва за оправдание за нарушаването на правата на човека както в трети държави, така и на територията на Европейския съюз; в тази връзка насочва вниманието към приемането на своята резолюция от 11 септември 2012 г. относно предполагаемо използване на европейски държави от ЦРУ с цел транспортиране и незаконно задържане на затворници: последващи мерки във връзка с доклада на временната комисия TDIP на Европейския парламент по искане на държавите членки и прилагане на отправените в него препоръки;

75. Подчертава, че е важно ЕС да спазва изцяло и да изпълнява международните си задължения, политики и инструменти в рамките на външната политика, например насоките относно изтезанията и диалозите за правата на човека, за да може неговият призив за стриктно прилагане на съдържащите се в споразуменията за асоцииране клаузи относно правата на човека да вдъхва повече доверие, както и да настоява пред своите основни съюзници да зачитат своите национални разпоредби и международното право;

76. Отправя препоръка, с цел да се повишат правдоподобността на клаузата относно правата на човека и предвидимостта на действията на ЕС, клаузата да бъде доразвита, така че да включва политически и правни процедурни механизми, които да се използват в случай на искане за прекратяване на двустранно сътрудничество поради нееднократни и/или системни нарушения на правата на човека, които са в разрез с международното право;

77. Приканва Европейския съюз да гарантира, че всички подписани от него търговски споразумения с трети държави съдържат клаузи за насърчаване на социалното сближаване и гарантиране спазването на социалните, екологичните и трудовите норми, както и доброто управление на природните ресурси, и по-специално на земята и водите; отбелязва, че ЕС разработва механизъм за мониторинг на правата на човека, който да бъде включен като част от новите споразумения за партньорство и сътрудничество и други търговски споразумения с редица държави; подчертава, че тези механизми за мониторинг не са достатъчно амбициозни и не са ясно определени и компрометират ангажмента, съдържащ се в Договора за ЕС, за насърчаване на правата на човека и демокрацията в цял свят; във връзка с това изразява особена загриженост относно споразумението за партньорство и сътрудничество с Узбекистан и предстоящото споразумение за партньорство и сътрудничество с Туркменистан;

78. Отново отправя препоръка ЕС да приеме по-последователна и ефективна политика по отношение на налаганите от него санкции и ограничителните мерки, като предоставя ясни критерии за случаите, в които те следва да се прилагат, и за вида санкции, които следва да се прилагат, в т.ч. прозрачни показатели за прекратяването им; призовава Съвета да гарантира, че няма двойни стандарти при определянето на ограничителни мерки или санкции и че тези мерки или санкции се прилагат независимо от политически и икономически интереси, както и интереси в сферата на сигурността;

79. Призовава Комисията и държавите членки да разгледат на международно равнище въпросите за насилието срещу жените и свързаното с пола измерение на нарушенията на правата на човека, по-конкретно в контекста на двустранните споразумения за асоцииране и международните търговски споразумения, които са в сила или в процес на договаряне;

Свобода на изразяване на мнение (свободи в рамките на социалните медии/цифровата среда)

80. Отбелязва, че Арабската пролет показва как новата световна информационна и комуникационна структура не само създава нови канали за свободно изразяване на мнения, но и благоприятства появата на нови форми на политическа мобилизация, които изместват традиционните методи; изтъква в този контекст, че селските райони често са недостатъчно свързани към съвременните комуникационни технологии; призовава институциите на ЕС и държавите членки да се възползват от потенциала на новите технологии за целите на външната политика на ЕС, като същевременно подчертава, че финансова помощ се предоставя само на организирани групи, които разполагат с ясна и последователна политическа програма; призовава институциите на ЕС и държавите членки да предприемат действия по отношение на опасността, свързана с цензурата и репресивните мерки в интернет; приветства стартирането през декември 2011 г. на стратегията „No Disconnect“ („Без прекъсване“) за разработване на инструменти, позволяващи на ЕС да съдейства в случаи, в които това е уместно, на организации на гражданското общество или на отделни граждани с цел те да заобикалят мерки на произволно прекъсване на достъпа до електронни комуникационни технологии, в т.ч. и интернет;

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

81. Отчита, че нарастващата зависимост от информационна и комуникационна технологична инфраструктура е възможно да създаде нова уязвимост и опасения, свързани със сигурността, в международен план; припомня при все това, че много от аспектите, свързани с децентрализацията на интернет, които пораждат опасения във връзка с киберсигурността, са същевременно причина той да бъде ефективен инструмент в ръцете на защитниците на правата на човека, които живеят в страни с репресивни режими; ето защо подчертава, че е важно да се прилага цялостна стратегия за цифрова свобода, при наличие на ясно измерение, свързано с правата на човека, в т.ч. извършване на оценка на въздействието върху правата на човека, при разработването на политики и програми, свързани с киберсигурността, борбата срещу киберпрестъпността, управлението на интернет и други политики на ЕС в тази област; във връзка с това призовава Комисията и ЕСВД да предприемат проактивен подход и да включат въпроса с кибернетичната сигурност в разговорите си с трети държави;

82. Подчертава, че технологията играе все по-голяма роля в потискането и контрола над гражданите и бизнеса чрез блокиране на съдържание, наблюдение и идентифициране на защитници на правата на човека, журналисти, активисти и дисиденти, както и чрез криминализиране на законното изразяване на мнение онлайн и приемането на рестриктивно законодателство, което оправдава подобни мерки; препоръчва насърчаването и защитата на цифровите свободи да бъдат включени и преразглеждани ежегодно, за да се гарантира отчетност и последователност във всички външни действия, финансови политики и инструменти и политики и инструменти за подпомагане на ЕС; призовава Комисията и Съвета да признаят недвусмислено цифровите свободи като основни права и необходима предпоставка гражданите да се ползват от всеобщите човешки права като свободата на изразяване, свободата на събрания и достъпа до информация, както и за осигуряването на прозрачност и отчетност в обществения живот;

83. Приветства ангажимента, поет в плана за действие на ЕС относно правата на човека, за разработване на нови открити за обществеността насоки за свободата на изразяване на мнение във и извън интернет, включително за защитата на автори на интернет блогове и журналисти, защитници на правата на човека и опозиционни партии;

84. Подчертава значението на насърчаването на независима свободна преса и медии, които са основни участници в опазването на принципите на правовата държава и борбата с корупционните практики;

85. Отбелязва със загриженост бъдещата тревога тенденция журналисти и лица, работещи в медии по света, да бъдат подлагани на все повече нападения и опити за сплашване; призовава ЕС да активизира усилията си за насърчаване на тяхната сигурност в диалозите с партньорите на Съюза и други държави;

86. Изразява сериозна загриженост поради някои събития, които ограничават свободата на изразяване и свободата на събранията въз основа на погрешни схващания за хомосексуалността и трансполовостта; припомня, че закони и предложения с подобно съдържание противоречат на Международния пакт за граждански и политически права, който забранява приемането на закони и практики, допускащи дискриминация въз основа на сексуална ориентация; призовава ЗП/ВП и специалния представител за правата на човека да повдигат редовно посочените съображения;

87. Изразява съжаление по повод използването в трети държави на произведени в ЕС технологии и услуги за нарушаване на правата на човека чрез цензура на информацията, масово наблюдение, надзор, както и слеене и проследяване на граждани и техните действия в (мобилните) телефонни мрежи и интернет; изразява загриженост във връзка със сведенията за сътрудничеството на определени дружества от ЕС с авторитарни режими, на които те са предоставяли свободен и неограничен достъп до своите мрежи и бази данни под претекст, че спазват местното законодателство, както е случаят с базираното в ЕС дружество „TeliaSonera“ в няколко страни от бившия СССР; изразява убеждение, че европейските дружества и техните клонове и подизпълнители следва да играят ключова роля в насърчаването и популяризирането по света на стандарти за социална защита и че те следва да действат в съответствие с европейските ценности и никога да не пренебрегват защитата на правата на човека в усилията си да разширят пазарите си в чужбина;

88. Приветства решението на Съвета да забрани износа на определени информационни технологии и услуги за Сирия и Иран и настоятелно призовава ЕС да разглежда тези случаи като прецеденти по отношение на бъдещи ограничителни мерки срещу други репресивни режими; категорично подкрепя предложението за включването на нарушенията на правата на човека в режима на ЕС за контрол на износа на продукти с двойна употреба като основание за налагане на ограничения на износа от страна на държавите членки за стоки, които не са включени в списъка; в този смисъл обръща внимание на позицията си за приемане на Регламент за изменение на Регламент (ЕО) № 428/2009 за въвеждане режим на Общността за контрол на износа, трансфера, брокерската дейност и транзита на изделия и технологии с двойна употреба;

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

Подкрепа от страна на ЕС за гражданското общество и защитниците на правата на човека

89. Подчертава, че развитието на силно и динамично гражданско общество е ключов фактор, благоприятстващ демократичния напредък и подобряването на защитата на правата на човека; подчертава, че мобилизирането на гражданското общество беше в основата на историческите промени по време на Арабската пролет;

90. Отчита усилията на ЕС за увеличаване на подкрепата за организациите на гражданското общество; високо цени по-специално способността на Европейския съюз да съдейства пряко на гражданското общество посредством Европейския инструмент за демокрация и права на човека, Механизма за подкрепа на гражданското общество и Европейския фонд за демокрация; при все това изразява съжаление, че ЕС не провежда по-решителна систематична политика, за да убеди партньорските държави да премахнат неоправданите правни и административни ограничения, които ограничават всеобщите права на свобода на събранията и сдруженията; отправя призив да се разработят такива политически насоки;

91. Отново изразява своята подкрепа за прилагането на концепцията за демократична ангажираност в рамките на сътрудничеството на ЕС за развитие и счита, че ролята на гражданското общество в този контекст е от ключово значение; подчертава необходимостта всички служители на ЕС да сътрудничат тясно с гражданското общество в държавите, в които работят; подчертава факта, че по-тясно сътрудничество с гражданското общество би допринесло значително за съставянето на осъществими и реалистични стратегии в областта на правата на човека за всяка държава, съобразени с приоритетите на тези държави;

92. Изразява съжаление, че преследването и маргинализацията на защитниците на правата на човека остават широко разпространена тенденция по света, особено в Китай и Русия, и във всички други страни, които все още погрешно възприемат високите стандарти в областта на правата на човека като диктат от страна на ЕС и на ООН, и от международните организации за защита на правата на човека; изразява съжаление, че съдбата на лишените от правото да упражняват професията си адвокати и подложените на политическо преследване журналисти и лица, работещи в медиите в Китай, се разглежда като вътрешнополитически въпрос; отбелязва ограничаването на демократичното пространство;

93. Приветства подкрепената от ЕС резолюция на Третия комитет на Общото събрание на ООН от ноември 2011 г. относно защитниците на правата на човека и публичната подкрепа на ЕС за специалния докладчик на ООН за правата на човека и съответните регионални механизми за закрила на защитниците на правата на човека;

94. Подкрепя плановете за създаване на доброволна европейска инициатива за предоставяне на временно убежище на защитници на правата на човека, на които се налага спешно да напуснат своята държава на произход, в рамките на Европейския инструмент за демокрация и права на човека; подчертава, че тази инициатива следва да се осъществява по начин, който допълва вече съществуващите схеми за предоставяне на убежище;

95. Отбелязва, че защитниците на правата на човека, които работят в отдалечени райони и белязани от конфликт зони, са изложени в най-голяма степен на заплахи и опасности и имат най-малко контакт със служители на ЕС; настоятелно приканва всички делегации на ЕС да разработят местни стратегии в областта на правата на човека, за да поддържат редовни контакти със защитниците на правата на човека по места и за да им предоставят необходимото съдействие и защита, както се изисква в насоките на ЕС относно защитниците на правата на човека;

96. Подчертава колко е важно ЕС да предприема активни мерки (реагиране и подкрепа на защитници на правата на човека, които са подложени на заплахи; наблюдение на съдебните производства, образувани срещу защитници на правата на човека; своевременна, красноречива и видима реакция в отговор на ограниченията на свободата на изразяване на мнение, на сдружаване и на събрания) и систематично да предоставя на защитниците на правата на човека и/или на техните семейства информация за действията, предприети от тяхно име, както се предвижда в насоките на ЕС относно защитниците на правата на човека; във връзка с това призовава за укрепване на Европейския инструмент за демокрация и права на човека с цел да се осигурят неотложни мерки за закрила на защитниците на правата на човека, които са изложени на опасност или за които съществуват рискове;

97. Изразява съжаление, че призивът му за засилване видимостта на годишната награда „Сахаров“ не е взет предвид, като се има предвид, че наградата „Сахаров“ е само декларативно спомената в частта, посветена на Европейския парламент в годишния доклад; още веднъж подчертава, че е необходимо подходящо проследяване от страна на ЕСВД на благосъстоянието на кандидатите и лауреатите, както и на положението в съответните им държави; подновява призива си към ЕСВД и Комисията да поддържат редовна връзка с кандидатите и лауреатите на наградата „Сахаров“, за да се гарантира непрекъснат диалог и наблюдение на състоянието на правата на човека в съответните държави и за да се предоставя закрила на тези, които са подложени на преследване; призовава ЕСВД да включи наградата „Сахаров“ в раздела за защитниците на правата на човека в Годишния доклад за правата на човека;

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

98. Призовава Комисията и Съвета да подкрепят, обучават и упълномощават защитници на правата на човека, активисти на гражданското общество и независими журналисти, да гарантират тяхната сигурност и свобода в интернет, както и да гарантират основните права на свобода на изразяване на мнение, свобода на събрания и свобода на сдружаване в мрежата;

Действия на ЕС срещу смъртното наказание

99. Повтаря непоколебимата си позиция срещу смъртното наказание във всички случаи и при всички обстоятелства и енергично подкрепя усилията на ЕС за приемане на 67-ата сесия на Общото събрание на ООН на категорична резолюция за налагане на мораториум върху смъртното наказание, също така с оглед на ускоряването на този процес преди началото на Световния конгрес срещу смъртното наказание; подчертава, че ЕС е лидер и най-голям донор в борбата срещу смъртното наказание;

100. Призовава държавите членки да се въздържат от продажба или реклама на стоки, забранени в съответствие с Регламент (ЕО) № 1236/2005 от 27 юни 2005 г. относно търговията с някои стоки, които биха могли да бъдат използвани с цел прилагане на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание; призовава за редовен и актуализиран контрол на износа на произведения от фармацевтични дружества в ЕС лекарства, които биха могли да бъдат използвани за изпълняване на смъртно наказание в трети държави; във връзка с това приветства решението на Комисията от 2011 г. да измени Регламент (ЕО) № 1236/2005 с цел да засили контрола на износа над някои лекарства, които могат да бъдат използвани за изпълнение на смъртно наказание; приветства проактивния подход на някои фармацевтични дружества от ЕС да прекратят износа към трети държави, когато е налице предвидим риск тези лекарства да бъдат използвани за екзекуции; настоятелно призовава повече фармацевтични дружества от ЕС да предприемат подобни стъпки; призовава Комисията да въведе в Регламент (ЕО) № 1236/2005 всеобхватна разпоредба, която наред с другото да изисква предварителна разрешение за износ на всяко лекарство, което може да се използва за изтезания или екзекуции;

101. Приветства оценката на някои организации за защита на правата на човека, според която данните за прилагането на смъртното наказание през 2011 г. като цяло потвърждават, че е налице тенденция в световен план за премахване на смъртното наказание; приветства премахването от страна на Тайланд на смъртното наказание за нарушители под 18 години; при все това изразява съжаление, че в Иран, Ирак, Афганистан и Саудитска Арабия е отбелязано значително увеличение на броя на екзекуциите; изразява дълбокото си разочарование във връзка с отказа на Китай да предостави надеждна информация относно прилагането на смъртното наказание и извършените екзекуции, които, според организацията „Amnesty International“, наброяват хиляди; приветства премахването на смъртното наказание в щата Илинойс в САЩ, но изразява съжаление във връзка с това, че САЩ продължават да екзекутират хора, въпреки че през 2011 г. те бяха единствената държава от Г-8, която прави това; напомня с безпокойство, че Беларус е единствената държава в Европа, която все още прилага смъртното наказание; настоятелно призовава ЕС и неговите държави членки последователно да повдигат този въпрос като приоритет в рамките на диалозите, които провеждат с тези държави;

102. Заявява, че ЕС, който в миналото успешно се бореше срещу смъртното наказание в определени случаи, следва да приеме по-решителна позиция и призовава институциите и държавите членки да запазят и да укрепят ангажмента и политическата си воля за постигането на тази кауза, така че най-накрая да се постигне премахване на смъртното наказание навсякъде по света;

Изтезания и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание

103. Приветства приемането на актуализираните насоки за политиката на ЕС към трети държави по отношение на изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание; припомня при все това, че за да се постигне действителен напредък в рамките на политиката на ЕС, е необходимо да се преодолеят предизвикателствата, свързани с повишаването на осведомеността и прилагането;

104. Приветства разширяването на списъка, в актуализираните насоки, на групите, нуждаещи се от специална закрила, чрез включването на лица, подложени на дискриминация въз основа на сексуална ориентация или полова идентичност, както и ангажмента третите държави да бъдат настоятелно призовани да предвидят във вътрешното си право процедури за внасяне на жалби и докладване по въпроси, засягащи половата идентичност и децата; изразява обаче съжаление, че координираните усилия на ЕС за противодействие на тероризма не включват отнасящо се до пола измерение по повсякобхватен начин, най-вече поради липсата на информация по същество относно всички форма на изтезания и малтретиране;

105. Подчертава значението на свързването на насоките на ЕС с условията за прилагане на факултативния протокол към Конвенцията против изтезанията на ООН, като се отделя специално внимание на националните механизми за превенция;

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

106. Подчертава, че ООН определя робството като статут или състояние на лице, върху което се упражняват някои или всички правомощия, свързани с правото на собственост; изразява съжаление, че са се запазили някои съвременни форми на робство, включително в рамките на ЕС; поради това призовава Комисията да прилага много по-строга политика по този въпрос, особено що се отнася до домашните работници, социално-професионалната категория, която е най-силно засегната от тези форми на робство;

107. Изразява съжаление във връзка с факта, че политическата злоупотреба с психиатрията продължава да бъде болезнен проблем в редица държави, в които съществува практика да се използват насилствени психиатрични методи в подкрепа на антидемократични режими в опит да се сплашат и възпрат опозиционно настроени лица и части от обществото; подчертава с безпокойство, че тази тенденция върви ръка за ръка с някои неясни и трудни за дефиниране форми на изтезания, включително психологически тормоз и унижителни условия в затворите;

108. Привлича вниманието към значението на доклада на специалния докладчик на ООН от 5 август 2011 г. (A/66/268) относно изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, в който вниманието е насочено към въздействието на строгия тъмничен затвор, включително използването на този метод в психиатрични клиники; изразява дълбока загриженост във връзка с данните от различни държави за това, че психиатрични болници се използват на практика като центрове за задържане; призовава ЗП/ВП, специалния представител на ЕС за правата на човека, ЕСВД и Комисията да обърнат подходящо внимание на този проблем;

109. Изразява загриженост във връзка с бъдещото функциониране на центровете за рехабилитация на жертвите на изтезания; призовава ЕСВД и службите на Комисията да преодолеят разделителната линия между външни и вътрешни политики, за да гарантират, че разграничаването на административните правомощия между единия и другия вид политики не застрашава подкрепата на ЕС за центровете за рехабилитация както в рамките на Съюза, така и извън него;

110. Изразява съжаление, че нарушенията на правата на човека все още остават болезнен проблем в окупираните зони на Кипър; отбелязва, че турските военни сили и до днес отказват на хиляди бежанци, принудени да напуснат домовете и да изоставят собствеността си, да живеят в родината си; отбелязва освен това, че на семейства и близки на изчезнали лица все още се отказва право да получат сведения за съдбата на любимите им хора, тъй като Турция не улеснява достъпа до военни зони или архиви, съдържащи съответните доклади от разследванията, извършени от Комисията за изчезналите лица в Кипър;

Дискриминация

111. Настоява политическият диалог относно правата на човека между ЕС и трети държави да обхваща по-приобщаващо и широкообхватно определение за недискриминация, наред с другото въз основа на религия или убеждения, пол, расов или етнически произход, възраст, увреждания, сексуална ориентация и полова идентичност;

112. Подчертава, че за да бъде надеждна и последователна външната политики на ЕС в областта на основните права, равенството и недискриминацията, Съветът следва да приеме директива относно равното третиране на лицата, независимо от тяхната религия или вярвания, увреждане, възраст или сексуална ориентация, и да разшири приложението на рамковото решение за борба с расизма и ксенофобията, така че да обхваща други целеви групи, като например лесбийки, гейове, бисексуални и транссексуални лица (ЛГБТ);

113. Изисква държавите членки категорично да се противопоставят на всеки опит за подпомагане на понятието за всеобщност, неделимост и взаимозависимост на правата на човека и активно да насърчават Съвета на ООН по правата на човека да обръща еднакво внимание на въпроса за дискриминацията на всякаква основа, включително въз основа на пол, полова идентичност, раса, възраст, сексуална ориентация и религия или убеждения; изразява дълбоко съжаление във връзка с факта, че хомосексуалността продължава да бъде правно наказуема в 78 държави, включително в пет държави, в които хомосексуалните лица подлежат на смъртно наказание; призовава тези държави незабавно да изключат хомосексуалността от числото на наказуемите деяния, да освободят лицата, лишени от свобода заради своята сексуална ориентация или полова идентичност, и да не ги екзекутират; призовава ЕСВД да се възползва в пълна степен от Инструментариума за ЛГБТ, за да защити правата на лесбийките, гейовете, бисексуалните, транссексуалните и интерсексуалните лица; призовава Съвета да положи усилия за приемането на обвързващи насоки в тази област; призовава ЕСВД и държавите членки да оказват съдействие на защитниците на правата на човека на лесбийките, гейовете, бисексуалните, транссексуалните и интерсексуалните лица в страните, в които те са изложени на рискове, и призовава ЗП/ВП и специалния представител на ЕС за правата на човека да продължат да изразяват недвусмислено твърдия ангажимент на Европейския съюз по отношение на равенството и борбата срещу дискриминацията, основана на сексуалната ориентация, полова идентичност и изразяването на полова принадлежност, по цял свят, включително като стартират и подкрепят инициативи на двустранно и международно равнище и на равнището на ООН във връзка с тези въпроси; отново отправя своя призив към Комисията да изготви пътна карта за равенството в областта на сексуалната ориентация и полова идентичност;

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

114. Призовава държавите членки да предоставят убежище на хора, които бягат от преследване в държави, в които лесбийките, гейовете, бисексуалните и транссексуалните и интерсексуалните лица се инкриминират, на основание на оправдания страх на кандидатите от преследване и въз основа на тяхното самоопределяне като лесбийки, гейове, бисексуални, транссексуални или интерсексуални лица;

115. Заявява отново, че принципът за недопускане на дискриминация, включително на основание пол и сексуална ориентация, е основен елемент от партньорството между АКТЬ и ЕС;

116. Подчертава ратифицирането от ЕС на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания (UNCRPD) и приемането на „Европейската стратегия за хората с увреждания за периода 2010-2020 г.“, и по-специално област на действие 8; осъжда всички форми на дискриминация въз основа на увреждане и призовава всички държави да ратифицират и въведат UNCRPD; отбелязва, че ЕС трябва също да наблюдава прилагането на UNCRPD на своя територия; призовава ЕС и държавите членки да популяризират както на територията на Европейския съюз, така и извън него Международната конвенция за правата на хората с увреждания, приета през 2006 г. в рамките на ООН;

117. Осъжда продължаващите нарушения на правата на човека, извършвани срещу хора, които са подложени на дискриминация, основана на кастова система, включително лишаване от равенство и достъп до правосъдие, продължаваша изолация и обусловени от кастовата система пречки пред упражняването на основни права на човека; изисква Съветът, ЕСВД и Комисията да предприемат съвместни действия в областта на дискриминацията въз основа на кастова принадлежност, включително по целесъобразност в съобщения, рамкови стратегии и стратегии за всяка отделна държава и диалози на ЕС в областта на правата на човека, да насърчават проекта на ООН за принципи и насоки за ефективно премахване на дискриминацията на основание работа и произход като водеща рамка за преодоляване на дискриминацията въз основа на кастова принадлежност, както и да работят за тяхната подкрепа от страна на Съвета на ООН по правата на човека;

118. Изисква ЗП/ВП и специалния представител за правата на човека да признаят изцяло дискриминацията въз основа на кастова принадлежност като въпрос, който засяга правата на човека и бедността, като води до сериозни последици, най-вече за жените;

119. Приветства факта, че ръководните принципи на Съвета на ООН по правата на човека относно крайната бедност и правата на човека се основават на взаимозависимостта и неделимостта на всички права на човека, както и на принципите на участието и даването права на хората, които живеят в крайна бедност; настоява за неделимостта между крайната бедност и правата на човека: от една страна хората, които живеят в крайна бедност, често са лишавани също и от права на човека — както граждански и политически, така и икономически и социални; от друга страна в борбата срещу крайната бедност от съществено значение е подходът, основан на правата на човека, ако искаме явлението да бъде разбрано и срещу него да се води борба; настоятелно призовава Съвета да подкрепи този подход съвместно с Икономическия и социален комитет на ООН;

120. Отбелязва със загриженост, че представителите на местното население са в особена степен изложени на опасност от дискриминация и че те са особено уязвими по отношение на политическите, икономическите, екологичните и свързаните с упражняването на заетост промени и сътресения; отбелязва, че по-голямата част от тях живеят под прага на бедността и или нямат достъп, или имат ограничен достъп до представителство, до процеса на вземане на политически решения или до съдебните системи; изразява особена загриженост във връзка с широко разпространените явления като заграбване на земя, насилствено изселване и нарушения на правата на човека, произтичащи от въоръжените конфликти;

121. Призовава Комисията и Съвета да насърчат официалното, законно признато използване на термина „климатичен бежанец“ (означаващ лице, принудено да напусне дома си и да търси убежище в чужбина вследствие изменението на климата), който все още не е признат в международното право или в което и да е друго международно споразумение със задължителна правна сила;

122. Подчертава значението на правото на гражданство като едно от най-важните основни права, тъй като в много държави единствено пълноправните граждани могат изцяло да се възползват и да упражняват основните си права на човека, включително правото на обществена сигурност, благополучие и образование;

123. Подчертава, че традиционните национални малцинства имат специфични нужди, които се различават от тези на други малцинствени групи, и затова съществува необходимост да се гарантира равно третиране на тези малцинства по отношение на образованието, здравеопазването, социалните услуги и други обществени услуги, и да се насърчава във всички области на икономическия, социалния, политическия и културния живот всеобхватно и ефективно равенство между лицата, принадлежащи към национално малцинство, и представителите на мнозинството;

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

Жените и децата при въоръжени конфликти

124. Оценява положително насочването на вниманието към предизвикателството във връзка с прилагането на резолюциите, свързани с жените, мира и сигурността, в рамките на политиките на ЕС, за което свидетелства Докладът относно показателите на ЕС за цялостния подход за прилагане от страна на ЕС на Резолюции 1325 и 1820 на Съвета за сигурност на ООН, приет от Съвета на ЕС на 13 май 2011 г.; приветства политическите действия, предприети от ЕС за осигуряване на удължаването на мандата на специалния представител на генералния секретар на ООН за децата и въоръжените конфликти в рамките на Общото събрание на ООН; споделя мнението, изразено в заключенията на Съвета от 1 декември 2011 г. относно общата политика за сигурност и отбрана, че непрекъснатото и системно разглеждане на аспектите, свързани с правата на човека, равенството между половете и децата, засегнати от въоръжени конфликти, следва да бъде ключов елемент във всички етапи на мисиите по линия на ОПСО;

125. Счита, че с цел да гарантира ефективното участие на жените на места, където понастоящем те са недостатъчно представени в политическите или гражданските организации, от значение е да се предвидят модули за обучение и подпомагане както за европейските служители, занимаващи се с въпросите на равенството между половете, така и за жените по места, за да могат да допринесат ефективно за процесите на мир и уреждане на конфликти;

126. Отчита, че конкретният напредък в подобряването на положението на жените и децата при въоръжени конфликти в много случаи зависи от постигането на ясни и единни структури за отчетност във военните служби и службите за сигурност под граждански контрол; поради това настоятелно призовава съответните служби на ЕС да търсят и прилагат по-ефективни методи за извършване на реформи в сектора на сигурността в държави с нерешен конфликт и държави след конфликт, като в този контекст се поставя силен акцент върху правата на жените и децата, приобщаването и овластяването; призовава ЕСВД и Комисията да вземат това предвид при планирането и прилагането на инструментите за външна помощ, свързани с реформата в сектора на сигурността, включително значението на овластяването на жените при възстановяването след конфликт;

127. Призовава за разоръжаване, реабилитиране и реинтеграция на децата-войници като ключов елемент от политиките на ЕС, насочени към засилване на правата на човека, закрила на децата и замяна на насилието с политически механизми за разрешаване на конфликти;

128. Изразява дълбоката си загриженост по отношение на района на Големите езера в Африка, където изнасилването представлява военно средство за изкореняване на цели групи от населението;

Права на жените

129. Настоятелно призовава ЕС да активизира дейността си за преустановяване на практиките на генитално осакатяване на жени, ранни и принудителни бракове, убийства на честта, принудителни и селективни аборти въз основа на пола; настоява, че тези политики следва да бъдат съществени елементи от подхода на ЕС към сътрудничеството за развитие; подчертава значението на наличието на подходящ достъп до медицински средства и на информация и образование относно сексуалното и репродуктивното здраве и права за благосъстоянието на жените и момичетата във всички страни;

130. Отбелязва, че продължава да се обръща недостатъчно внимание на нарушенията на сексуалните и репродуктивни права, което подкопава усилията за изпълнение на ангажиментите на програмата за действие от Кайро, приета на състоялата се през 1994 г. Международна конференция на ООН за населението и развитието, и за поставянето на въпроса за дискриминацията, включително дискриминацията въз основа на пола и неравенството, в стратегиите за населението и развитието; отбелязва, че напредъкът в областта на репродуктивното здраве е ограничен в няколко аспекта от нарушения като бракове на деца, ранни и принудителни бракове и неуспеха да се въведе минимална възраст за законно встъпване в брак, принудителни практики като насилствена стерилизация или генитално осакатяване на жени, както и лишаване на жени и момичета от правото самостоятелно да вземат решения относно своето сексуално и репродуктивно здраве, без да са подложени на дискриминация, принуда и насилие; призовава програмата за действие от Кайро да се прилага по отношение на аспектите за правата на човека и политиката за развитие, за да се насърчат равенството между двата пола и правата на жените и децата, включително сексуалното и репродуктивно здраве и права;

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

131. Настоятелно призовава ЕС и държавите членки да гарантират, че процесът на оперативния преглед на Международната конференция за населението и развитието+20 ще доведе до всеобхватно преразглеждане на аспекти, свързани с упражняването на цялостния обем от сексуални и репродуктивни права, че той ще подкрепи един силен и прогресивен подход по отношение на сексуалните и репродуктивни права за всички, че ще бъде съобразен с международните стандарти за права на човека и ще повиши отчетността на правителствата при постигането на договорените цели; призовава по-конкретно ЕС и държавите членки да гарантират, че процесът на преглед се води чрез осигуряване на участие и че се предоставя възможност за осмислено участие на различни заинтересовани страни, включително гражданското общество, както и жените, подрастващите и младежите; припомня, че рамката за такъв преглед трябва да се основава на правата на човека и да се фокусира изрично върху сексуалните и репродуктивните права;

132. Припомня Резолюция 11/8 на Съвета на ООН по правата на човека, озаглавена „Предотвратима майчина смъртност и заболяемост, и права на човека“, в която се посочва, че превенцията на майчината смъртност и заболяемост изискват ефективно насърчаване и защита на човешките права на жени и момичета, по-конкретно на правото им на живот, на образование, на информация и здравеопазване; следователно подчертава, че ЕС трябва да играе важна роля в оказването на принос за намаляване на предотвратими усложнения, настъпващи преди, по време и след бременността и раждането;

133. Призовава ЕС да работи в тясно сътрудничество с „ООН — Жени“ както на двустранно, така и на международно, регионално и национално равнище за прилагане на правата на жените; подчертава по-специално необходимостта не само да се насърчават здравното образование и подходящи програми за сексуално и репродуктивно здраве и права, които са важна част от политиката на ЕС в областта на развитието и правата на човека по отношение на трети държави, но също така да се гарантира, че жените разполагат с равнопоставен достъп до системите за обществено здравеопазване и адекватна гинекологична и акушерска помощ, според определението на Световната здравна организация;

134. Настоятелно призовава Комисията и ЕСВД да отделят специално внимание на гениталното осакатяване на жени като част от обща стратегия за борба срещу насилието срещу жени, включително на разработването на план за действие на ЕС относно гениталното осакатяване на жени съгласно принципа на дължима грижа; насърчава ЕСВД и държавите членки да продължат да разглеждат въпроса за гениталното осакатяване на жени в своите политически диалози и диалози по политиките с партньорските държави, в които тази практика все още се среща, и да включат в тези диалози защитниците на правата на човека, които вече полагат усилия за преустановяването на тази практика, заедно с жени и момичета, които са пряко засегнати от тази практика, ръководители на общности, религиозни водачи, учители, здравни работници и правителствени служители както на местно, така и на национално равнище; подчертава необходимостта от това ЕСВД да разработи специален набор от инструменти във връзка с гениталното осакатяване на жени като част от действията си за прилагане на стратегическата рамка на ЕС за правата на човека и демокрацията;

135. Подчертава, че напредъкът по отношение на репродуктивното здраве в някои случаи е ограничен поради нарушения като бракове между деца, ранни и насилствени бракове и неналагане на законна минимална възраст за брак, принудителни практики като насилствена стерилизация или генитално осакатяване на жени;

136. Приветства ангажимента на няколко държави членки за борба срещу насилието срещу жени, домашното насилие и гениталното осакатяване на жени, по-специално неговите трансгранични аспекти; отново изтъква необходимостта от съгласуваност на вътрешните и външните политики на ЕС по тези въпроси и настоятелно призовава Комисията да възприеме като свой приоритет прекратяването на насилието срещу жени и момичета, включително и убийството на жени, и чрез разпределянето на подходящи финансови ресурси да подкрепя целенасочените и новаторски програми както в ЕС, така и в трети държави; насърчава ЕС и неговите държави членки да подпишат и ратифицират Конвенцията на Съвета на Европа относно предотвратяването и борбата с насилието срещу жените и домашното насилие;

137. Приветства приемането на Директива 2011/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 г. относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него⁽¹⁾, както и въвеждането на нова стратегия на Европейската комисия, озаглавена „Стратегия за премахване на трафика на хора за периода 2012 — 2016 г.“; посочва, че трафикът на хора е сложно явление, което надхвърля националните граници и се корени в уязвимостта на обедняване, липсата на демократична култура, неравенството между половете и насилието срещу жените; подчертава необходимостта да се наблегне повече върху измерението на пола в диалога с трети държави по тази тема; и накрая призовава държавите членки, които още не са ратифицирали Протокола на ООН от Палермо относно трафика на хора и Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на хора, да го направят възможно най-скоро;

⁽¹⁾ ОВ L 101, 15.4.2011 г., стр. 1.

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

138. Подчертава важната роля на жените в политическия живот на южните съседни държави; приветства резултатите от изборите, довели до значително нарастване на броя на жените в политическите форуми;

139. Призовава Съвета, Комисията и държавите членки да насърчават по-специално ратификацията и прилагането от страна на държавите членки на Африканския съюз на Протокола на Африканския съюз за правата на жените в Африка;

Права на детето

140. Напомня за специалния ангажимент, поет в Договора от Лисабон, в рамките на външните политики на ЕС да се обръща внимание на правата на детето; изтъква, че приемането от почти всички държави на Конвенцията на ООН за правата на детето предоставя особено солидна международна правна основа за следване на прогресивни политики в тази област; препоръчва правата на детето да се взимат предвид във всички политики и дейности на ЕС; призовава следователно държавите, които все още не са ратифицирали Конвенцията, да го направят и да започнат да я прилагат, заедно с факултативните протоколи към нея, възможно най-скоро;

141. Обръща внимание на сериозния проблем, който съществува в няколко страни в Африка на юг от Сахара, свързан с обвиняването на деца в магьосничество, което води до тежки последици, вариращи от социално изключване до детеубийства и до ритуални убийства на деца под формата на жертвоприношение; отбелязва, че държавата носи отговорност за защита на децата от всякакви форми на насилие и злоупотреби и следователно настоятелно призовава ЗП/ВП, специалния представител на ЕС за правата на човека, Комисията и ЕСВД да обърнат специално внимание на защитата на децата от всички форми на насилие и на съдбата на тези деца по време на диалога по правата на човека с правителствата на съответните държави и при програмирането на външните финансови инструменти;

142. Призовава ЕСВД и Комисията да защитават в рамките на външните политики на Съюза правата на децата по време на наказателно производство чрез определяне на нуждата им от специална защита и признавайки уязвимостта им втори път и повторно да се превърнат в жертва, и да разглеждат на първо място най-добрия интерес на детето, както е посочено в Директива 2012/29/ЕС за установяване на минимални стандарти за правата на жертвите;

143. Приветства съобщението на Комисията, озаглавено „Програма на ЕС за правата на детето“, което обединява в един политически документ цели както на вътрешната, така и на външната политика; припомня ангажимента на ЗП/ВП в съобщението на Комисията „Правата на човека и демокрацията в основата на външните действия на ЕС“ за поставяне на акцент върху правата на детето като един от трите приоритета на кампанията; подчертава обаче значението на преобразуването на тези ангажименти в бюджетирани действия и извършването на мониторинг на тяхното ефективно прилагане;

144. Призовава за последователно включване на правата на детето в стратегиите на ЕС за правата на човека по държави в съответствие с ангажимента, поет с Договора от Лисабон; подкрепя плановите за постигане на допълнителен напредък в разработването на основани на правата подходи към сътрудничеството за развитие, както е заявено в плана за действие на стратегията на ЕС в областта на правата на човека; подчертава, че що се отнася до правата на детето, това е неотложно с цел да се осигури по-дългосрочен устойчив напредък; отново заявява, че момичетата са особено уязвими в някои държави;

145. Подчертава необходимостта от борба срещу всички форми на принудителен детски труд, експлоатация и трафик на деца; призовава за по-добро прилагане на съществуващите национални и международни правила, които насърчават осведомеността относно злоупотребата с деца на пазара на труда; подчертава факта, че децата и подрастващите следва да участват само в работа, която не влияе на тяхното здраве и личностно развитие и не пречи на тяхното образование;

Свобода на мисълта, съвестта и религията или убежденията

146. Подчертава, че правото на свобода на мисълта, съвестта, религията или убежденията е основно човешко право⁽¹⁾, включващо правото да вярваме или да не вярваме и свободата да практикуваме теистични, нетеистични или атеистични убеждения в уединение или публично, самостоятелно или в общност с други хора; подчертава, че упражняването на това право е от основно значение за развитието на плуралистични и демократични общества; призовава ЕС систематично да защитава правото на всички на свобода на религията или убежденията, в съответствие с конвенциите на ООН за правата на човека, в политическия диалог с трети държави;

⁽¹⁾ Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2011 г. относно положението на християните в контекста на свободата на религията (ОВ C 136 E, 11.5.2012 г., стр. 53).

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

147. Осъжда всякаква нетърпимост, дискриминация или насилие въз основа на религия или убеждения, независимо от това къде и по отношение на кого се проявяват, и от това дали са насочени срещу вярващи, вероотстъпници или невярващи; изразява дълбоката си загриженост във връзка с нарастващия брой такива действия в различни страни, извършвани срещу представители на религиозните малцинства, както и срещу онези скромни гласове сред представителите на религиозните традиции на мнозинството, които насърчават плуралистичните и многообразни общества, основани на взаимно уважение между хората; изразява тревога относно безнаказаността на подобни нарушения, предубедеността на полицията и съдебните системи в работата им по такива случаи и липсата на подходящи схеми за обезщетяване на жертвите в много страни по света; отбелязва, че парадоксално събитията от Арабската пролет, които се очакваше да доведат до продемократична трансформация, в много случаи по-скоро доведоха до влошаване на положението със свободите и правата на религиозните малцинства, и поради това категорично осъжда всички актове на насилие срещу християнски, еврейски, мюсюлмански и други религиозни общности; признава растящата нужда в редица държави от преобразуване на конфликтите и усилия за помиряване, включително от междурелигиозен диалог на различни равнища; настоятелно призовава ЕС и ЗП/ВП, специалния представител на ЕС за правата на човека, Комисията и ЕСВЦ да обърнат внимание на дискриминационното и подстрекателското съдържание, например в медиите, както и на пречките пред свободното изповядване на вярата, по време на диалозите на ЕС с трети държави във връзка с правата на човека; счита, че в трети държави, в които правата на религиозните малцинства се нарушават, тези проблеми не могат да бъдат разрешени чрез изолирането на тези малцинства от заобикалящите ги общества с цел те да бъдат защитени, като по този начин се създават „паралелни общества“;

148. Изразява особена загриженост във връзка със ситуацията в Китай, където лица, които изповядват своята религия извън официално одобрените канали, включително християни, мюсюлмани, будисти и практикуващи Фалун Гонг, са систематично подложени на преследване; призовава китайското правителство да сложи край на своята кампания на малтретиране и тормоз, насочена срещу практикуващите Фалун Гонг, които са наказвани с дълги години лишаване от свобода за упражняване на правото си на свобода на религията и убежденията, и подлагани на превъзпитание чрез труд с цел да бъдат принудени да се откажат от своите духовни вярвания, въпреки че Китай е ратифицирал Конвенцията на ООН против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание; призовава настоятелно Китай да ратифицира Международния пакт за граждански и политически права съгласно поетия вече от него ангажимент; настоятелно приканва китайските органи да преустановят и впоследствие да изменят, посредством процес на действителни консултации с жителите на Тибет, политиките, които оказват най-отрицателно въздействие върху тибетския будизъм, културата и традициите на жителите на Тибет; изразява дълбока загриженост относно положението със свободата на религията в Куба, по-специално нарасналото преследване както на лидери, така и на последователи на католически и протестантски църкви;

149. Подчертава, че международното право в областта на правата на човека признава свободата на мисълта, съвестта, религията, убежденията и на политическа принадлежност, независимо от статута на регистрация, така че регистрацията не следва да бъде предварително условие за изповядването на религия или упражняване на правото на политическа принадлежност; посочва с безпокойство, че в Китай от всички лица, желаещи да практикуват дадена религия, включително петте официални религии — будизъм, таоизъм, ислям, католицизъм и протестантизъм — се изисква да се регистрират в правителствените служби и че те трябва да извършват своята дейност под ръководството на контролирани от правителството управителни съвети, като това възпрепятства тяхната религиозна автономия и ограничава тяхната дейност; отбелязва освен това със загриженост, че нерегистрирани религиозни групи, включително домашни църкви и практикуващи Фалун Гонг, са подложени на различни форми на малтретиране, което ограничава дейността и събиранията им, включително на конфискуване на собственост и дори задържане и лишаване от свобода;

150. Приветства включването на свободата на религията или убежденията в обучението на служителите на ЕС; отново настоятелно повтаря призива си за амбициозен набор от инструменти за насърчаване на правото на свобода на религията и убежденията като част от външната политика на ЕС; приветства в този контекст ангажимента на ЕС за разработване на насоки относно свободата на религията и убежденията съгласно раздел 23 от плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията; отбелязва, че тези насоки следва да са съгласувани със стратегиите на ЕС за правата на човека по държави и да включват списък за проследяване на необходимите свободи, свързани с правото на свобода на религията или убежденията, с цел да се извърши оценка на ситуацията в дадена страна, както и методология, с помощта на която да се установят нарушенията на свободата на религията или убежденията; подчертава необходимостта от включването на Европейския парламент и на организациите на гражданското общество в изготвянето на тези насоки; насърчава ЕС да осигури последователност между новите насоки и приоритетите, посочени в стратегиите на ЕС за правата на човека по държави; подчертава значението на включването на свободата на религията или убежденията във външните политики и политиките за развитие на ЕС;

151. Настоятелно призовава ЕС да реагира проактивно на нарасналото използване на закони срещу вероотстъпничеството, богохулството и промяната на вероизповеданието и ролята, която те имат за увеличаване на религиозната нетърпимост и дискриминация; подчертава, че международното право включва правото да се изповядват, приемат и сменят религията или убежденията; приканва ЗП/ВП и институциите на ЕС да предприемат действия срещу неприемливите

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

практики, като оказват натиск върху тези трети държави за премахването на тези практики, като се обръща специално внимание на държавите партньори на ЕС, в които те все още съществуват; насърчава ЕС да говори открито срещу използването на такива закони от правителствата и да подкрепя правото на отделните хора да променят своята религия, особено в страните, в които вероотстъпничеството се наказва със смърт;

152. Подчертава значението на защитата на свободата на мисълта, съвестта, религията или убежденията, включително на атеизма и други форми на непринадлежност към религия, в съответствие с международните конвенции за правата на човека и настоява, че тази свобода не следва да бъде подкопавана с прилагането на закони срещу богохулството, използвани за потискане и преследване на хората с различна религия или убеждения; подчертава, че докато законите срещу богохулството често се подкрепят под претекста, че намаляват социалното напрежение, на практика те само допринасят за неговото увеличаване и за повишаване на нетърпимостта, по-специално спрямо религиозните малцинства; припомня в тази връзка, че в редица държави забраната, конфискацията и унищожаването както на места за поклонение, така и на религиозни издания, а също така и забраната за обучение на духовници, са все още разпространени практики; настоятелно призовава институциите на ЕС да се противопоставят на тези нарушения в контактите си със съответните правителства; призовава за твърда позиция срещу инструментализирането на законите срещу богохулството с цел преследване на представители на религиозни малцинства;

153. Подчертава значението на включването на свободата на религията или убежденията във външните политики на ЕС и политиките му за развитие, предотвратяване на конфликти и борба с тероризма; приветства приобщаващите усилия на межкултурния и междурелигиозния диалог и сътрудничество на различни нива с участието на ръководители на общности, жени, млади хора и представители на етнически малцинства за насърчаване на обществено сближаване и мирни общества; приветства ангажимента на ЕС да представя и подкрепя правото на свобода на религията или убежденията в рамките на международни и регионални форуми, включително ООН, ОССЕ, Съвета на Европа и други регионални механизми, и призовава за конструктивен диалог с Организацията на ислямските страни (ОИС) за отдалечаване от терминологията, свързана с борбата против оклеветяването на религиите; насърчава ЕС да продължи да внася ежегодна резолюция относно свободата на религията и убежденията в Общото събрание на ООН;

154. Приветства съвместната декларация на ЗП/ВП, генералния секретар на ОИС, генералния секретар на Арабската лига и комисаря по въпросите на мира и сигурността на Африканския съюз от 20 септември 2012 г., в която се потвърждава зачитането на всички религии и основополагащото значение на религиозната свобода и толерантност, като същевременно се признава напълно значението на правото на изразяване; осъжда всяка подкрепа за религиозна омраза и насилие и изразява дълбоко съжаление за загубата на човешки живот в резултат от последните нападения срещу дипломатически мисии; поднася своите съболезнования на семействата на жертвите;

155. Отбелязва, че свободата на религията или убежденията е взаимосвързана с въпроси, отнасящи се до признаването, равноправното гражданство и равнопоставеното упражняване на права в дадено общество; насърчава ЕС да работи за равенството и равноправното гражданство като приоритет за представителите на маргинализирани или дискриминирани групи на обществото; подчертава освен това значението на подкрепата на инициативите и на създаването на възможности за финансиране за гражданското общество и защитниците на правата на човека в борбата им срещу дискриминацията, нетърпимостта и насилието, основани на религия или убеждения;

156. Настоятелно призовава ЕСВД да развие постоянен капацитет в рамките на своята структура за наблюдение и анализ на ролята на религията или убежденията в съвременните общества и в международните отношения и да включи въпроса за свободата на религията или убежденията в географските и тематичните дирекции и звена; насърчава ЕСВД да докладва на Парламента ежегодно за напредъка в областта на свободата на религията или убежденията по света;

157. Подчертава значението на подкрепата за инициативите на гражданското общество и защитниците на правата на човека и на създаването на условия за финансиране на техните усилия за борба с дискриминацията, нетърпимостта и насилието, основани на религия или убеждения; счита, че схемите за подпомагане по държави на Европейски инструмент за демокрация и права на човека следва да дават приоритет на финансирането в подкрепа на свободата на религията или

Четвъртък, 13 декември 2015 г.

убежденията в държавите, в които стратегията на ЕС за съответната държава е определила това право като приоритетен въпрос;

о
о о

158. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, на заместник-председателя/ върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на специалния представител на ЕС за правата на човека, на Европейската служба за външна дейност, на правителствата и парламентите на държавите членки и на държавите кандидатки, на Организацията на обединените нации, на Съвета на Европа и на правителствата на държавите и териториите, посочени в настоящата резолюция.

P7_TA(2012)0504

Стратегията на ЕС за правата на човека

Резолюция на Европейския парламент от 13 декември 2012 г. относно прегледа на стратегията на ЕС за правата на човека (2012/2062(INI))

(2015/C 434/10)

Европейският парламент,

- като взе предвид членове 2, 3, 6, 8, 21, 33 и 36 от Договора за Европейския съюз,
- като взе предвид съвместното съобщение на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на Комисията до Европейския парламент и до Съвета от 12 декември 2011 г., озаглавено „Правата на човека и демокрацията в основата на външните действия на ЕС — към по-ефективен подход“ (COM(2011) 0886),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета и до Европейския парламент от 8 май 2001 г., озаглавено „Ролята на Европейския съюз за насърчване на правата на човека и процеса на демократизация в трети страни“ (COM(2001) 0252),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 20 април 2010 г., озаглавено „Установяване на пространство на свобода, сигурност и правосъдие за гражданите на Европа — План за действие за изпълнение на Програмата от Стокхолм“ (COM(2010)0171),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 25 октомври 2011 г., озаглавено „Обновена стратегия на ЕС за периода 2011 — 2014 г. за корпоративната социална отговорност“ (COM(2011)0681),
- като взе предвид Стратегическата рамка на ЕС относно правата на човека и демокрацията и Плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията, приети на 3179-ото заседание на Съвета по външни работи, проведено на 25 юни 2012 г.,
- като взе предвид Ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека,
- като взе предвид своята резолюция от 18 април 2012 г. относно годишния доклад относно правата на човека по света и политиката на Европейския съюз в тази област, включително последствията за стратегическата политика на ЕС в областта на правата на човека ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2012)0126.